

Arne Bjerregaard (KrF):

Ja.

Pia Kjærsgaard (FP):

Selv om krigen og dermed besættelsen af Danmark sluttede for 40 år siden, bliver flere tusinde danskere fortsat mindet om de fem besættelsesår og den verdensomspændende krig. De fem år kostede dem fysiske og psykiske skader, fordi de på forskellig vis ydede en indsats for deres fædreland, så danskerne kunne bevare deres frihed. Det var danske mænd og kvinder, der kun nødtvungent forlod deres land, og først når jorden brændte under dem, flygtede de til f.eks. nabolandet Sverige, hvorfra en stor del fortsatte kampen mod undertrykkerne.

Sømænd levede et farligt liv på havene, og danskerne søgte bl.a. ind i Royal Air Force for at bekæmpe de tyske besættere fra luften. Små eller store indsatser – de kæmpede for Danmarks sag og stak ikke halen mellem benene. Det er derfor ganske naturligt, at der afsættes penge til at hjælpe disse danskere økonomisk, og lige så naturligt er det, at beløbene reguleres.

Fremskridtspartiet vil derfor give dette lovforslag sin fulde tilslutning.

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Jeg vil gerne takke for tilslutningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går lovforslaget direkte til anden behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 181:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændring af reglerne om hjemsendelse af udlændinge).

Af Tinning (VS) og Agerschou (SF) m.fl.

(Fremsat 14/2 85).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Jeg vil gerne først beskrive den retstilstand, der gælder inden for det område, hvor forslagsstillerne har stillet et forslag til ændring af bistandsloven.

Bistandsloven har det udgangspunkt, at enhver, der opholder sig her i landet, har krav på at få hjælp. Så er der den modifikation i bistandslovens § 4, at der, for så vidt angår udlændinge, som får vedvarende hjælp, er mulighed for hjemsendelse.

Hvordan bliver det så praktiseret? Det bliver praktiseret på den måde, at de udlændinge, der er på vedvarende hjælp, og som har været her i landet mindre end to år, bliver indberettet af socialudvalgene til socialstyrelsen, og det er derefter socialstyrelsen, der afgør, om der skal ske hjemsendelse.

For så vidt angår de udlændinge, der har været her i landet i mere end to år, sker der ikke nogen indberetning, og det vil altså sige, at der heller ikke sker nogen hjemsendelse. I lovforslaget siger forslagsstillerne, at man ønsker denne praksis lovfæstet, altså at der ikke må ske hjemsendelse efter to år. Det vil sige, at retstilstanden i virkeligheden i dag er således, som forslagsstillerne nu ønsker at få lovfæstet.

Forslagsstillerne kunne så sige: ja men hvad nu, hvis socialministeren ville ændre dette ved at ophæve en cirkulæreskrivelse? Det har jeg overhovedet ikke noget som helst ønske om, skal jeg allerførst meddele, men selv om man kunne forestille sig en socialminister, der ville gøre det, ville der stadig være tale om en retstilstand, hvorefter udlændinge, der har været her i landet mere end to år, ikke kan hjemsendes; det ville nemlig følge af udlændingelovens bestemmelser.

Derfor mener jeg, at lovforslaget er overflødig, for hvordan vi end vender og drejer det, er retstilstanden i dag således, som forslagsstillerne siger. Men hvis folkettingen ønsker at gennemføre en sådan ændring, kan jeg jo ikke sige andet, end at det vil jeg ikke gå imod, for det svarer til det, der allerede gælder.